

Arrest

nr. 66 762 van 19 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C) nationaliteit te zijn, vertegenwoordigd door haar voogd X, op 25 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de mededeling van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 24 juni 2011 om geen beslissing te nemen inzake de verlenging van de aankomstverklaring van X.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat S. BUYSSE *loco* advocaat K. VAN BELLINGEN en van advocaat N. LUCAS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

D.L.P.D. die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, komt op onbekende datum België binnen.

Zij is geboren op 6 augustus 1995 en wordt op 6 november 2009 onder de hoede van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie geplaatst.

Op 10 november 2009 wordt een voogd aangewezen.

De voogd vraagt op 7 december 2009 een aankomstverklaring aan voor D.L.P.D.

Op 16 december 2009 wordt D.L.P.D. samen met haar voogd gehoord door de Dienst vreemdelingenzaken.

Op 1 maart 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing om aan D.L.P.D. een aankomstverklaring af te geven, geldig voor drie maanden.

Op 29 mei 2010 dient de voogd een aanvraag in voor verlenging van de aankomstverklaring.

Op 26 augustus 2010 dient de voogd een aanvraag in voor een BIVR (bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister) voor D.L.P.D.

Op 16 september 2010 wordt de aankomstverklaring van D.L.P.D. verlengd voor een periode van drie maanden.

Op 19 november 2010 dient de voogd een aanvraag in voor een BIVR.

Op 30 november 2010 wordt de aankomstverklaring van D.L.P.D. verlengd voor een periode van drie maanden.

Op 28 februari 2011 dient de voogd een aanvraag in voor verlenging van de aankomstverklaring van D.L.P.D.

Op 17 maart 2011 wordt de aankomstverklaring van D.L.P.D. verlengd voor een periode van drie maanden.

Op 10 juni 2011 dient de voogd een aanvraag in tot verlenging van de aankomstverklaring.

Op 24 juni 2011 deelt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid aan de voogd van D.L.P.D. mee dat het niet mogelijk is een beslissing te nemen aangezien zij in een gesloten gemeenschapsinstelling verblijft. Dit is de bestreden beslissing:

"(...)

In goede orde hebben wij uw aanvraag dd. 10/06/2011 voor de verlenging van een aankomstverklaring in toepassing van de specifieke bepalingen van de omzendbrief van 15/09/2005 ontvangen.

Op dit ogenblik is het echter niet mogelijk een beslissing hieromtrent te nemen aangezien betrokkene in een gesloten gemeenschapsinstelling verblijft. U kan ten gepaste tijde (van zodra betrokkene de gesloten gemeenschapsinstelling heeft verlaten) een nieuwe aanvraag aan ons overmaken en dan zal de globale situatie opnieuw geëvalueerd worden en kan eventueel opnieuw overgegaan worden tot de verlenging van de verblijfsdocumenten.

Mogen wij u eveneens verzoeken ons een kopie van de plaatsingsmaatregel van de Jeugdrechter te willen overmaken.

(...)."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. *In fine* van het verzoekschrift wordt gevraagd om *"de verlenging van haar aankomstverklaring verder toe te kennen"*.

Er dient op gewezen te worden dat de Raad in voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet optreedt als annulatierechter. Dit artikel bepaalt het volgende:

"De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht."

Hij is derhalve niet bevoegd om de aankomstverklaring van een minderjarige te verlengen. Ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep, in de mate waarin het dit verzoek tot voorwerp heeft, niet ontvankelijk is.

2.2.1. De verwerende partij werpt een exceptie op van onontvankelijkheid *ratione materiae*. De verwerende partij zet dit als volgt uiteen:

“De verwerende partij stelt vast dat verzoeksters beroep gericht is tegen de brief van de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid dd. 24.06.2011 "waarbij wordt geweigerd een beslissing te nemen omtrent de verlenging van de aankomstverklaring van verzoekster overeenkomstig de bepalingen van de omzendbrief dd.15.09.2005".

Deze brief aan verzoeksters voogd is geen aanvechtbare beslissing.

Een beroep tot nietigverklaring moet krachtens de artt. 39/2, §2 en 39/82, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980, een beslissing of bestuurshandeling tot voorwerp hebben. Desbetreffend dient voor het begrip 'beslissing' teruggegrepen worden naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft (Gedr. St, Kamer, 2005-206, nr. 2479/001,83).

Aldus dient onder een 'beslissing' of 'bestuurshandeling' te worden verstaan een handeling waarbij wordt beoogd een wijziging aan te brengen in de bestaande rechtstoestand van de betrokkene.

Dit is in casu niet zo, gezien aan de voogd van verzoekster enkel wordt meegedeeld dat het niet mogelijk is om een beslissing te nemen over de aanvraag tot verlenging van de aankomstverklaring gezien verzoekster in een gesloten gemeenschapsinstelling verblijft en tevens wordt gevraagd om een kopie van de plaatsingsmaatregel van de jeugdrechter te willen overmaken.

Inderdaad is de in casu bestreden brief een niet aanvechtbare rechtshandeling. Door te weigeren om een beslissing te nemen over de aanvraag tot het verlengen van een aankomstverklaring om reden dat verzoekster in een gesloten gemeenschapsinstelling verblijft en een stuk hiervan op te vragen, wordt er immers geen einde gesteld aan het verblijfsrecht en aldus worden er geen wijzigingen aangebracht in de bestaande rechtstoestand van de betrokkene.

Het voorgaande te meer nu verzoekster op grond van art. 18 van het KB van 08.10.1981 vrijgesteld is van de plicht zich bij het gemeente bestuur aan te melden, gezien zij in een gesloten gemeenschapsinstelling verblijft. Verzoekster is aldus, zolang zij in deze gesloten gemeenschapsinstelling moet verblijven, niet verplicht om te beschikken over enig verblijfsdocument om op het grondgebied te verblijven.

Zodoende is de vordering van verzoekster gericht tegen de brief dd. 24.06.2011 niet ontvankelijk.”

2.2.2. De Raad wijst erop dat om ontvankelijk te zijn het annulatieberoep gericht moet zijn tegen een uitvoerbare beslissing met individuele draagwijdte, dit is een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nr. 1). Het moet gaan om een eindbeslissing of minstens om een vóórbeslissing. Handelingen die geen dergelijk definitief karakter hebben, zijn van het annulatiecontentieux uitgesloten (RvS 11 juli 2006, nr. 161 254). Het beroep waarbij een handeling zonder rechtsgevolgen of een handeling die niet belet dat rechtsgevolgen ontstaan wordt aangevochten, is niet ontvankelijk (o.c, nr. 7).

De bestreden beslissing betreft *in casu* een brief uitgaande van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarin wordt meegedeeld dat het op dit ogenblik niet mogelijk is een beslissing te nemen inzake de verlenging van de aankomstverklaring van de minderjarige aangezien betrokkene in een gesloten gemeenschapsinstelling verblijft en dat de voogd van zodra betrokkene de gesloten gemeenschapsinstelling heeft verlaten, een nieuwe aanvraag kan indienen.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat D.L.P.D. in het bezit is van een aankomstverklaring geldig tot 17 juni 2011. Uit de stukken van het dossier blijkt tevens dat D.L.P.D. sinds 3 mei 2011 in de gemeenschapsinstelling “De Zande” te Beernem verblijft en dat dit een gesloten instelling is.

De mededeling dat er momenteel geen beslissing kan worden genomen en dat te gepasten tijde een nieuwe aanvraag kan worden ingediend die dan behandeld zal worden, brengt geen rechtsgevolgen tot stand en belet evenmin dat deze tot stand komen. Er wordt immers geen einde gesteld aan het verblijfsrecht van D.L.P.D. en er wordt niet geweigerd om haar verblijf te verlengen maar er wordt enkel meegedeeld dat het momenteel niet mogelijk is om een beslissing te nemen. Bovendien wordt verduidelijkt dat, eens D.L.P.D. de gesloten instelling zal verlaten, een nieuwe aanvraag kan worden ingediend die behandeld zal worden.

De bestreden beslissing is geen voor vernietiging vatbare rechtshandeling.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond. Het beroep is onontvankelijk *ratione materiae*.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET